अभिप्रायेण पार्थानां कृष्णस्य च महात्मनः । पुण्येऽहनि महातेजाः कृतकौतुकमङ्गलः ।
तर्पयित्वा द्विजश्रेष्ठान् पायसेन सहस्रशः । धनं बहुविधं दत्त्वा तेभ्य एव च वीर्य्यवान् ।
सर्व्वर्तुगुणसम्पन्नां दिव्यरूपां मनोरमां । दशकिष्कुसहस्रां तां मापयामास सर्व्वतः । २०
इतिश्रीमहाभारते सभापर्व्वणि सभाक्रियापर्व्वणि सभास्थाननिर्णये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ उषित्वा खाण्डवप्रस्थे सुखवासं जनार्दनः । पार्थैः प्रीतिसमायुक्तैः पूजनार्होऽभिपूजितः ।
गमनाय मतिं चक्रे पितुर्दर्शनलालसः । धर्म्मराजमथामन्त्र्य पृथाञ्च पृथुलोचनः ।
ववन्दे चरणौ मूर्ध्ना जगद्वन्द्यः पितृष्वसुः । स तया मूर्ध्न्युपाघ्रातः परिष्वक्तश्च केशवः ।
ददर्शानन्तरं कृष्णो भगिनीं स्वां महायशाः । तामुपेत्य हृषीकेशः प्रीत्या बाष्पसमन्वितः ।
अर्थ्यं तथ्यं हितं वाक्यं लघुयुक्तमनुत्तरं । उवाच भगवान्भद्रां सुभद्रां भद्रभाषिणीं । २५
तया स्वजनगामीनि श्रावितो वचनानि सः । संपूजितश्चाप्यसकृच्छिरसाचाभिवादितः ।
तामनुज्ञाय वार्ष्णेयः प्रतिनन्द्य च भामिनीं । ददर्शानन्तरं कृष्णां धौम्यञ्चापि जनार्दनः ।
ववन्दे च यथान्यायं धौम्यं पुरुषसत्तमः । द्रौपदीं सान्त्वयित्वा च आमन्त्र्य च जनार्दनः ।
भ्रातॄनभ्यगमद्विद्वान् पार्थेन सहितो बली । भ्रातृभिः पञ्चभिः कृष्णो वृतः शक्र इवामरैः ।
यात्राकालस्य योग्यानि कर्म्माणि गरुडध्वजः । कर्तुकामः शुचिर्भूत्वा स्नातवान् समलङ्कृतः । ३०
अर्चयामास देवांश्च द्विजांश्च यदुपुङ्गवः । माल्यजाप्यनमस्कारैर्गन्धैरुच्चावचैरपि ।
स कृत्वा सर्व्वकार्य्याणि प्रतस्थे तस्थुषाम्वरः । उपेत्य स यदुश्रेष्ठो वाह्यकक्ष्यां विनिर्गतः ।
स्वस्तिवाच्यार्हतो विप्रान्दधिपात्रफलाक्षतैः । वसु प्रदाय च ततः प्रदक्षिणमथाकरोत् ।
काञ्चनं रथमास्थाय तार्क्ष्यकेतनमाशुगं । गदाचक्रासिशार्ङ्गाद्यैरायुधैरावृतं शुभं ।
तिथावथ च नक्षत्रे मुहूर्ते च गुणान्विते । प्रययौ पुण्डरीकाक्षः शैब्यसुग्रीववाहनः । ३५
अन्वारुरोह चाप्येनं प्रेम्णा राजा युधिष्ठिरः । अपास्य चास्य यन्तारं दारुकं यन्तृसत्तमं ।
अनीषून्संप्रजग्राह स्वयं कुरुपतिस्तदा । उपारुह्यार्जुनश्चापि चामरव्यजनं सितं ।
रुक्मदण्डं बृहद्बाहुर्विदधौ च प्रदक्षिणं । तथैव भीमसेनोऽपि यमाभ्यां सहितो बली ।
पृष्ठतोऽनुययौ कृष्णमृत्विक्पौरजनैःसह । स तथा भ्रातृभिः सर्व्वैः केशवः परवीरहा ।
अन्वीयमानः शुशुभे शिष्यैरिव गुरुः प्रियैः । पार्थमामन्त्र्य गोविन्दः परिष्वज्य सुपीडितं । ४०
युधिष्ठिरं पूजयित्वा भीमसेनं यमौ तथा । परिष्वक्तो भृशं तैस्तु यमाभ्यामभिवादितः ।
योजनार्द्धमथो गत्वा कृष्णः परपुरञ्जयः । युधिष्ठिरं समामन्त्र्य निवर्तस्वेति भारत ।
ततोऽभिवाद्य गोविन्दः पादौ जग्राह धर्म्मवित् । उत्थाप्य धर्म्मराजस्तु मूर्ध्न्युपाघ्राय केशवं ।
पाण्डवो यादवश्रेष्ठं कृष्णं कमललोचनं । गम्यतामित्यनुज्ञाय धर्म्मराजो युधिष्ठिरः ।
ततस्तैः सम्विदं कृत्वा यथावन्मधुसूदनः । निवर्त्य च तथा कृच्छ्रात् पाण्डवान्सपदानुगान् । ४५
स्वां पुरीं प्रययौ हृष्टो यथा शक्रोऽमरावतीं । लोचनैरनुजग्मुस्ते तमादृष्टिपथात्तदा ।